miſericordia. ꝫ ſi vnus peccator q̄tūcunq̄ꝫ miſer hic et ex cordis
deuotione ad deū clamauerit ſtatim deus oīa peccata ei dimittit
eternū regnū ꝓmittit. Jn inferno aūt tāta erit ſeueritaſ iuſticie ꝙ
ſi oēs de inferno ad deū clamarent nō poſſent impetrare ꝙ deus
vnū peccatū dimitteret. Det nobis de⁹ graciā ſuā vt a miſerijs i̓
ferni liberemur ⁊ ad celeſtia gaudia ꝑducamur Amen.

De ſanctis Philippo et Jacobo apoſtolis. Sermo.

DOmine oſtende nobis patrē et ſufficit nobis. ioh. xiiij. Jn
his v̓bis duo tāgunt̄. ꝑmo tangit̄ p̄ntis ſtatus defectio
cui⁹ ſignū ē petitio. Scđo tangit̄ futuri ſtatus qui erit ī
patria perfectio. cui⁹ ſignū eſt deſiderij quietatio. Primū ibi Dn̄e
oſ̄tde nobis patrē. Scđm ibi ⁊ ſufficit nobis. Nota ꝙ pater iſte
cui⁹ faciē apoſtoli deſiderabant videre q̄nq̄ꝫ facit circa filios.
Primo diligit feruenter. Scđo erudit diligēter. Tercio miſeretur
clementer. Quarto exaudit libēter. Quinto hereditat ſufficiēter.
Primo dico ꝙ diligit feruēter Jo. xiiij. Si quis diligit me ſermo
nem meū ſeruabit ⁊ pr̄ meus diligit eū. Cogita ſi potes q̄ꝫtū celeſtiſ
pr̄ dilexit hominē. nūq̄ꝫ aliquis hō tm̄ dilexit filiū ſuū ſicut celeſtiſ
pater diligit hominē. nā ꝓpter hominē filiū ſuū vnigenitū in mū
dum miſit ⁊ in mortē tradidit Jo. iij. Sic de⁹ dilexit mundū vt fi.
ſ. vnigenitū daret vt omnis qui credit in illū nō pe. ꝫ hēat vitā et̄
nam. Quid potes o hō rependē deo ꝓ hac dilectione niſi vt redi-
ligas eū ⁊ mādā. eius cuſto. hoc fecerūt iſti ſancti apl̄i q̄ toto cor
de deo adheſerūt ꝓ cui⁹ amore mortē ſuſtinuerūt ⁊ iō mors eorū
p̄cioſa fuit in ↄſpectu dei. ps. Precioſa in ↄſpectu dn̄i mors ſcōꝝ
ei⁹. vere p̄cioſa ē mors qꝛ eā toto corde deſiderabant qꝛ ꝑ eā xp̄o
ↄformes fiebāt. qꝛ ꝑ eā regnū celoꝝ emebāt. O q̄ꝫ p̄cioſa mors q̄
mercati ſunt tā ineffabile bonū qđ nec ocul⁹ vidit nec auris au-
diuit nec in cor hoīs aſcēdit. iō iſti ſancti nūq̄ꝫ de hoc dolebunt ꝙ
mortē pro xp̄o ſuſtinuerūt ꝫ gaudebūt ⁊ deū ſine fine laudabunt
qui ꝓ trāſitoria pena et̄na gaudia ↄtulit eis. yſa. lxv. Obliuioni
tradite ſūt anguſtie priores ⁊ abſcōdite ſūt ab oculis vr̄is. Conſi
dera q̄ꝫtū celeſtiſ pr̄ ſuoſ diligebat filios hic punit ne in eternū pu
niant̄ hic ↄtriſtant̄ vt in eternū ↄſolent̄. flagellant̄ i corꝑe vt emē
dent̄ in mente. Flagellant̄ in mūdo vt letent̄ in celo. ſi ergo flagel
laris a deo porta pacienter qꝛ flagellū ſignū ē paterne dilectioniſ
Hebre. xij.

Hebre.xij. Quis enī filiꝰ quē pr̄ nō corꝛipit. ſi extra diſciplinā eſtiſ
cuiꝰ ꝑticipes facti eſtis. oēs ergo adulteri ⁊ nō filij eſtis. certe ce/
leſtis pater filio ſuo grauē diſciplinā fecit dari qn̄ euȝ ꝓ peccatiȝ
huiꝰ mundi fecit flagellari alapis cedi ⁊ crucifigi ysa.liij. Diſci/
plina pacis noſtre ſuꝑ eū cuiꝰ li.ſa.ſumꝰ. ¶ Scđo dico ꝙ erudit
diligēter Hebre.xij. pr̄es carnis nr̄e habuimꝰ eruditores ⁊ reue/
rebamur eos num multomagis obtemꝑabiꝰ patri ſpirituū ⁊ vi/
uemꝰ. q.d. ſi filius diligit patrē carnalē q̄ erudit eū multomagis
patrē celeſtē qui magis erudit. ꝯſidera diligēter q̄ȝtū ille pr̄ erudi/
erit hominē poſtq̄ȝ ad eruditionē hominis patriarchas ⁊ ꝓphe
tas miſit ⁊ pauci eis crederēt tandē filiū ſuū miſit vt ꝑ eiuſ doctri
nam hominē erudiret. Thi.ṽ. Apparuit gr̄a ſaluatoris nr̄i oībus
hominibꝰ erudiēs ⁊c̄ vſq̄ȝ aduentū gaudij magni dei. ¶ Nota hic
q̄tuor de quibꝰ te xp̄us erudit q̄ debes obſeruare ſi vis deo placē
ꝑmo debes peccata vitare idō dr̄ abnegātes impietatē Ecc̄ ız. q̄ſi
a facie colu. fuge pcc̄m. bn̄ dicit q̄ſi a fa.co. ſicut enī coluber vene
no ſ. intoxicat corpꝰ ⁊ occidit ſic pcc̄m animā occidit. valde ſtul/
tus imo inſanus reputaret̄ qui venenū mortiferꝫ mixtū cuȝ modi
co melle biberet ſciēs ꝙ pꝰ momentaneā dulcedinē amara morȝ
ſequeret̄. ſic ſtultus ē pcc̄or qui peccat mortalit̄ ⁊ per mom̄taneā
delectationē ad eternā penā ꝑuenit. certe iſti apl̄i eruditi a chriſto
peccata vitauerūt ideo ad celeſte regnū ꝑuenerunt. ¶ Scđo debeȝ
mundū contemnere. ideo additur ſecularia deſideria ſi nō poteȝ
ꝯtemnere q̄ȝtum ad id qđ eſt ſupererogatiōis ſcȝ vt omīa ꝓ amo
re chriſti relinquas. ꝯtemne ſaltem q̄ȝtum ad id qđ eſt neceſſitati.
vt ſaltem ſuperbiā luxuriam auariciā mundi contemnas. i. Jo. z
Nolite diligere mundū neq̄ȝ ea que in mundo ſunt quoniā omne
qđ eſt in mundo. aut eſt concupiſcentia carnis aut concupiſcen/
tia oculoꝝ aut ſuꝑbia vite. Certe illi apoſtoli ꝑfecte mundū con/
tempſerunt. vnde petrus in perſona omniū dixit. Math.xix. Ecce
nos reliquimꝰ omnia ⁊ ſecuti ſumꝰ te. ¶ Tercio dēs in ꝟtutibꝰ ꝓ
ficere idō dr̄ ſobrie iuſte ⁊ pie viuamꝰ in h̄ ſeclo. ſobrie q̄ȝtum ad te
ipm̄. pie q̄ȝtum ad deū. iuſte q̄ȝtū ad ꝓximū vt te in bono exerceaſ
deo deuote ſeruias ⁊ cū ꝓximo pacifice viuas. Iſtud fecerūt iſti
ſancti apl̄i q̄ fuerūt in ſeip̄is innocētes ſicut oues. In ſeruitio dei
prudētes ſicut ſerpentes ī ꝯuerſatiōe cū ꝓxio ſimplices ſi. col. Jō

dictū eſt eis. Math. x. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lu-
porum. Eſto ergo prudens ſicut ſerpenſ ⁊ ſimplex ſicut columba
¶ Quarto debes ad celeſtia anhelare ideo dicit̄ beatā ſpem. Phi
iij. Saluatorē expectamus dn̄m ih̄m chriſtū qui refor. cor. hu. no
ſtre. Iſtud fecerūt ſancti apoſtoli quibus dictū eſt Luc. vi. Beati
eritis cum vos oderint ho. ⁊ cū ſepara. v. ⁊ exproba. ⁊ eie. nomē
veſtrū tanq̄ʒ ma. ꝓpter fi. ho. Gaudete in illa die ⁊ ex. et. m̄. v. m̄
eſt in ce. ſic patet ſ̄m p̄ncipale. ¶ Tercio dico ꝙ miseret̄ clement̄
p̄s. Quō miseret̄ pater fi. miſertus eſt dn̄s ti. ſe. Conſidera q̄ʒ mi-
ſericors pater iſte ſit. Si offendiſti eū grauiter noli deſperare age
penitentiam ⁊ inuenies graciā. Audi q̄d dicit̄ Lu. xv. De filio p
digo qui diſceſſit a patre ⁊ diſſipauit omnē ſubſtantiā. ſ. viuendo
luxurioſe per quē ſignificat̄ peccator qui peccando recedit a deo
⁊ bona gracie ⁊ nature ſibi a deo data diſſipat cū ille filius cogi
tat de miſericordia patris dicit. Surgam ſupple a peccatis ⁊ ibo
ad patrem meum ⁊ dicam pater peccaui in celū ⁊ corā te iā nō
ſum dignus vocari filius tuus quia te grauiter offendi fac me ſi-
cut vnū ex mer. t. ⁊ ſequit̄ Cū adhuc longe eſſet vidit eum pater
eius ⁊ miſericordia motus occurrens cecidit ſup collū eius ⁊ oſ
eum. Cōſidera q̄ʒ paratus ſit deus ad miſerendū. ſtatim qn̄ pecca-
tor facit qđ in ſe eſt ⁊ q̄ntum pōt diſponit ſe ad gratiā q̄ntūcunq̄ʒ
deū offēdit ſtatim recipit eū ad grāʒ Iē. 3. Loq̄t̄ dn̄s ad aiaʒ pec
catricem. Tu fornicata es cū amatorib⁹ multis tn̄ reuertere ad
me dicit dn̄s ⁊ ego ſuſci. te. Quid tardas o peccator reuertē ad
dn̄m ⁊ inuenies eū ꝓpiciū. Certe ſi offendiſſes terrenuʒ p̄ncipem
qui minaret̄ tibi mortē tp̄alem vtiq̄ʒ ꝯuocares amicos et inuo-
cares intˀceſſores. te ip̄m humiliares vt inuenires gr̄am vt poſſis
euadē mortē ⁊ tu negligis ⁊ ꝯtemnis. Audi quid dicit ꝓpheta.
Niſi ꝯuerſi fueritis gladiū ſuū vibrauit. minādo tibi mortē tp̄alē
arcū ſuū te. ⁊ pa. illū minādo tibi mortē eternā. Gladius ꝑcutit
in vicino ⁊ iō ſignificat mortē tp̄alē q̄ eſt i vicino. Arc⁹ ꝑcutit a
remotis ideo ſignificat mortē eternā. Sic ergo celeſtis pater mi-
ſeretur clementer ⁊ non ſolum peccatorum ſed etiā omnibus qui
in mundo ſunt. p̄s. Miſericordia domini ple. e. ter. Certe cū apo-
ſtolis iſtis fecit magnā miſericordiā ip̄os de mūdo elegit multa
ſecreta reuelauit ad p̄dicandū fidē deſtinauit. in paſſione robora

uit in celo coronauit. ¶ Quarto exaudit libenter Jo. xv. Si qd pe
cieritis pa. in no. meo dabit vobis. Quis pater terren⁹ adeo diligit
filiū ſuū ꝙ omnes petitiones filij ſui racionabiles exaudiat ſed ce
leſtis paṫ adeo benign⁹ ē ꝙ oēs petitiōes rōnabiles bonoꝝ homi
nū vult exaudire Ps. Reſpexit in orationē humiliū ⁊ nō ſpreuit ꝓ
ces eoꝝ. certe iſti apoſtoli multū humiles fuerūt ideo dñs preces
eorum libenter exaudiuit. nec mirū qꝛ dominus dixit eis Joh. xvi
Petite ⁊ acci. vt gaudium veſtrū ple. ſit. Si dominus ſe promiſit
exauditurꝰ eos adhuc in mūdo exiſtentes. multomagis exaudi-
uit nūc in celo regnantes ideo debes eis deuote ſuire. ipōs vt ꝓ
te orent deuote inuocare humilia te in orationib⁹ ⁊ exaudieris. S
heu quidā cauſa orationis vadūt ad eccleſiā qui tñ nolunt depo-
nere de corde ſuperbiā. corpus inclinant. cor eleuāt. alios deſpici
unt. ſeipōs nō recognoſcunt. talis fuit ille phariſeus qui dixit Lu.
xviij. Nō ſum ſicut ceteri homines rap. iniuſti adulteri velut etiā
hic publicanus. Publicanus vero alonge ſtans noluit oculos
ad celū leuare indignū ſe reputans ſ percuſſit pect⁹ ſuū ſic dicēs.
Deus ꝓpicius eſto mihi peccatori ⁊ ſtatim fuit exauditus qꝛ deus
cor ɔtritū ⁊ humiliatū nūqꝫ deſpiciet hoc exēplū habes i Judith
⁊ heſter que cū vellēt orare dñm. humilia veſtimēta ſumpſerūt. ci
nerem capiti impoſuerūt ⁊ ideo exaudite ſūt. Superbi aūt nō ex-
audiunt̄. vñ legit̄. i. Re. xvi. Cū ſamuel incuſaret ſaulē eo ꝙ nō im
pleſſet mandatū dñi. ille per ſupbiā ꝓmo ſe excuſans poſtmodum
ore ⁊ nō corde ſe humiliās dixit Samueli. peccaui ſ nūc honora
me corā ſeniorib⁹ ppl'i ⁊ reuertē mecū vt adorē dñm ⁊ iō exaudi-
tus nō fuit. Sic adhuc multi faciūt qui cū ſupbia cordis orāt do
minū ⁊ iō exaudiri nō merēt̄. ¶ Quinto hereditat ſufficient̄. legi
timi filij ſolēt poſſidē hereditatē patris. ſic tu ſi es legitim⁹ filius
Si deū vt filius bon⁹ diligis. ſi ꝑceptis eius obedis. ſi eū per pec-
cata tua nō offendis celeſtē hereditatē poſſidebis. Audi quid cele
ſtis pater de quolibet fideli dicat Ps. Ipſe inuocabit me pr̄ m. es
tu. ⁊ ſequit̄. Ego ꝓmogenitū po. il. ex. ꝑ. regi. ter. hoc vtiqꝫ i t̄rena
hēditate fieri noluit ſ i et̄na hēditate q̄ excelſior ⁊ melior ē oībus
regnis mūdi. Ad hāc hēditatē boni admittūt̄ ⁊ mali excludūtur
ſic ꝓbat Apl's p figurā Gal. iiij. Scriptū ē qm̄ abra. duos filios
habuit vnū de āncilla. alteꝝ de libera ⁊ infra eijce āncillam ⁊ filiam

eius. Non eni͂ erit heres filius ancille cū filio libere. Abrahaȝ ille
ſignificat celeſtem patrē. Due vxores ſignificant duplicē ↄgregati
onem. ſ. bonoꝝ ⁊ maloꝝ quaꝝ quelibet filios habet. i. imitatores
ſuos ꝫ in nouiſſimo die boni admittunt̄ ad celeſtem hereditateȝ
⁊ mali eijcientur. Math. xxv. Diſcedite maledicti in ignē eternum
Certe iſti apoſtoli fuerunt legitimi filij ⁊ ideo ad celeſtem heredi/
tatem ꝑuenerunt. vn̄ dn̄s ipſis dixit Lu. zz. Vos eſtis qui ꝑmā
mecū in tēptationi. ⁊ e. d. v. regnū ad quod nos ꝑducat ihs xp̄us

¶ De inuentione ſancte Crucis. Sermo.

Lauent̄ pedes veſtri ⁊ requieſcite ſub arbore. Gen̄. xviij.
Verba iſta dixit Abrahā ad tres viros quos vidit in cō
ualle mambre ⁊ pōt celeſtis pater dicere ad tria genera
hominum que ſunt in valle huiꝰ mundi. i. ad ↄiugatos. viduas
⁊ ꝟgines. Lauentur inquit pedes veſtri ⁊ requieſcite ſub arbore.
Arbor iſta eſt crux chriſti que hodie inuenta fuit ab Helena mr̄e
Conſtantini Qui ſub hac arbore vult requieſcere debet pedes. i.
mentem per contritionē lauare. Scd̄m hoc in ꝟbis ꝑmiſſis hor
tamur ad duo. Pmo ad puritatē ↄtritionis per quā aīa expiatur.
Scd̄o ad quietem deuotionis per quā anima circa paſſionē xp̄i
negociatur. Pmum ibi lauentur pedes veſtri. i. affectus interiores
Scd̄m ibi ⁊ requieſcite ſub arbore. ¶ Nota ꝙ crux chriſti compa
ratur quinqȝ rebus. Primo comparatur nido in quo debes ſecu
re quieſcere. Scd̄o virge per quā debes dyabolū propellere. Ter
cio nauicule per quā debes mundi pericula euadere. Quarto ar
bori a qua debes fructuȝ vite carpere. Quinto ſcale per quam de
bes celum aſcendere. ¶ Primo ergo comparatur nido in quo de
bes ſecure quieſcere. Nūqȝ auis ita ſecure quieuit in nido ſuo ſic̄
fidelis anima in cruce chriſti. Pſ. Paſſer inuenit ſibi do. ac turtur
nidū vbi repo. p. ſ. Paſſer eſt auis inſtabilis garrula ⁊ luxurioſa
⁊ ſignificat peccatorem qui eſt inſtabilis per auariciam Trenoꝝ
. i. peccatum peccauit iheruſalem propterea inſtabilis facta ē. ve
re inſtabilis eſt qui mentem ſuam occupat circa tranſitoria in q̄/
bus nulla eſt ſtabilitas. Garrulus eſt et peccator per ſuperbiam.
Pſ. Dilexiſti omnia verba prc. lin. do. Luxurioſus per incontinē/
tiam. Jere. v. Frons meretricis facta eſt tibi noluiſti erubeſcere.